

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **S., a. s.**, so sídlom v B., proti povinnému **P. Ž.**, bývajúcemu v H., **o vymoženie 4.074,- Sk s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 11 Er 277/2007, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 25. apríla 2008 sp. zn. 8 CoE 35/2008, takto

r o z h o d o l :

Uznesenie Krajského súdu v Žiline z 25. apríla 2008 sp. zn. 8 CoE 35/2008 a uznesenie Okresného súdu Čadca z 2. januára 2008 sp. zn. 11 Er 277/2007 **z r u š u j e** a vec vracia Okresnému súde Čadca na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Podaním doručeným súdu 11. mája 2007 požiadal súdny exekútor Okresný súd Čadca o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie vymožením 4.074,- Sk istiny a trov exekúcie na základe návrhu oprávnenej a exekučného titulu – platobného výmeru S. zo 17.02.2005 č. X., ktorým bola povinnému uložená povinnosť zaplatiť na účet tejto poisťovne nedoplatok poistného 4.074,- Sk. K žiadosti pripojil návrh na vykonanie exekúcie, exekučný titul, úradne overenú fotokópiu plnomocensva udeleného vtedajšej zástupkyňi oprávnenej, fotokópiu zmluvy o postúpení pohľadávok a dohodu o započítaní z 30. novembra 2005 uzavretej medzi S., a. s., a V., a. s., fotokópiu zmluvy o postúpení pohľadávok z 30. decembra 2005 uzavretou medzi V., a. s., a S., a. s.

Okresný súd Čadca uznesením z 2. januára 2008 sp. zn. 11 Er 277/2007 žiadosť súdneho

exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vedenej na jeho exekučnom úrade pod sp. zn. EX 1405/2007 zamietol. Zamietnutie žiadosti odôvodnil tým, že oprávnená nepreukázala spôsobom, ktorý vyžaduje Exekučný poriadok, že na ňu prešlo právo vyplývajúce z rozhodnutia súdu, v dôsledku čoho nie je možné exekúciu v jej prospech vykonať. K uvedenému záveru dospel po konštatovaní, že v registri Spr Okresného súdu Čadca evidované overené fotokópie zmlúv o postúpení pohľadávok sú bez príloh a bez preberacích protokolov, v ktorých mala byť špecifikovaná pohľadávka oprávneného subjektu.

Krajský súd v Žiline o odvolaní oprávnenej rozhodol uznesením z 25. apríla 2008 sp. zn. 8 CoE 35/2008, ktorým uznesenie súdu prvého stupňa o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie potvrdil. Odvolací súd sa stotožnil s názorom prvostupňového súdu, že oprávnená nepreukázala prechod v exekučnom konaní uplatneného práva na svoju osobu, ktoré podľa exekučného titulu prináleží inej osobe, pretože oprávnená uložila na súde len notársky overené fotokópie zmlúv o postúpení bez akejkoľvek prílohy, pričom práve súčasťou príloh mala byť bližšia špecifikácia postupovanej pohľadávky predstavujúca jej identifikovateľnosť.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie oprávnená, ktorého prípustnosť odôvodňovala ustanovením § 237 písm. f/ O. s. p. z dôvodu, že postupom odvolacieho súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom. Postupom súdov jej bolo odopreté právo na súdnu ochranu. Súdny v konaní spochybnili jej procesné postavenie oprávnenej z takých dôvodov, ktoré nemajú zákonný podklad. Zákon číslo 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení (ďalej len Exekučný poriadok), ani žiadny iný zákon neukladajú v exekučnom konaní povinnosť preukázať prevod (prechod) práva originálom alebo overenou kópiou listiny. Takýto prevod (prechod) môže byť preukázaný aj inak, než len originálom listiny alebo jej úradne overenou kópiou. Z uvedených dôvodov žiadala, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Povinný sa k dovolaniu oprávnenej nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.), po zistení, že dovolanie podala včas osoba oprávnená na tento procesný úkon, bez nariadenia dovolacieho

pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p. a nasledujúcich).

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O. s. p. možno dovolaním napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Občiansky súdny poriadok upravuje prípustnosť dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu v ustanoveniach § 237 a § 239 O. s. p.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. V zmysle § 239 ods. 1 O. s. p. platí, že dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak : a) je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu a b) odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/) na zaujatie stanoviska (ak odvolací súd odmietol odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/, dovolanie prípustné nie je). Podľa § 239 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky. Dovoláním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nemá znaky vyššie uvedených uznesení. Odvolací súd svojim uznesením potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, dovolanie ale nesmeruje proti potvrdzujúcemu uzneseniu uvedenému v § 239 ods. 2 písm. a/ až c/ O. s. p. Dovolanie preto podľa § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. prípustné nie je.

Vzhľadom k tomu by prípustnosť dovolania oprávnenej prichádzala do úvahy len vtedy, ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd taxatívne vymenovaných v § 237 O. s. p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu), ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú

spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný; ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O. s. p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia, proti ktorým je inak dovolanie procesne neprípustné.

Oprávnená procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O. s. p. netvrdila a existencia väd v dovolacom konaní nevyšla najavo. Prípustnosť dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Dovolateľka namietala, že konanie je v danom prípade postihnuté závažnou procesnou vadou, lebo v konaní jej bola odňatá možnosť pred súdom konať v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p. Dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia, je taký nesprávny, procesné ustanovenia porušujúci postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odníme možnosť pred ním konať a v konaní uplatňovať (realizovať) procesné práva priznané mu za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv.

Pri posudzovaní otázky, či v danom prípade došlo v konaní súdov nižších stupňov k odňatiu možnosti oprávnenej konať, vzal dovolací súd zreteľ na to, že vada konania vymedzená v citovanom ustanovení § 237 písm. f/ O. s. p. je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (Oznámenie Ministerstva zahraničných vecí ČSFR číslo 209/1992 Zb.). Právo na súdnu ochranu, ako súčasť práva na spravodlivý proces, zahŕňa aj právo na výkon vykonateľného rozhodnutia, teda aj možnosť núteným spôsobom a aj proti vôli povinného realizovať povinnosť na plnenie obsiahnutú vo výroku takéhoto rozhodnutia, ktorá nebola splnená dobrovoľne (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. I. ÚS 5/2000 z 13. júla 2000). Za porušenie tohto práva treba považovať aj rozhodnutie exekučného súdu o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie

poverenia na vykonanie exekúcie, ak pre takéto rozhodnutie neboli splnené zákonom stanovené podmienky, lebo takýmto rozhodnutím sa oprávnenému v exekučnom konaní odopiera právo na výkon vykonateľného rozhodnutia.

Zo spisu v danej veci vyplýva, že v predmetnom konaní došlo k odvolateľkou namietanej procesnej vade.

Exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (§ 44 ods. 1 Exekučného poriadku). Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je odvolanie prípustné. Podľa § 37 ods. 3 prvá až tretia veta Exekučného poriadku proti inému, než tomu, kto je v rozhodnutí označený ako povinný, alebo v prospech iného, než toho, kto je v rozhodnutí označený ako oprávnený, možno vykonať exekúciu, len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť alebo právo z exekučného titulu podľa § 41. Ak nastanú skutočnosti, na ktorých základe dochádza k prevodu alebo prechodu práv a povinností vyplývajúcich z exekučného titulu, sú účastníci konania povinní bez zbytočného odkladu písomne oznámiť tieto skutočnosti exekútorovi. Oznámenie musí byť doložené listinou preukazujúcou prevod alebo prechod práv alebo povinností. Podľa § 38 ods. 1 Exekučného poriadku exekúciu možno vykonať len na návrh oprávneného alebo na návrh toho, kto preukáže, že naňho prešlo právo z rozhodnutia (§ 37 ods. 3 Exekučného poriadku).

V zmysle citovaného ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku po podaní žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, súd preskúmava žiadosť o udelenie poverenia, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul z hľadiska ich súladu so zákonom. V súvislosti s tým najmä skúma, či návrh na vykonanie exekúcie má všetky náležitosti

(§ 39 ods. 1 Exekučného poriadku), či je k návrhu pripojený exekučný titul opatrený potvrdením (doložkou) o vykonateľnosti (§ 42 Exekučného poriadku), či je exekučný titul materiálne vykonateľný, či sú oprávnený a povinný osobami uvedenými v exekučnom titule, či oprávnený v prípade, ak nie je totožný s osobou, ktorej bolo priznané právo exekučným titulom, alebo ak označil za povinného inú osobu, než ktorej bola uložená povinnosť v exekučnom titule, tvrdil v návrhu na vykonanie exekúcie prechod (prevod) práva alebo povinnosti a či na preukázanie svojho tvrdenia predkladá alebo navrhuje dôkaz, či oprávnený pripojil k exekučnému titulu listinu vydanú alebo overenú oprávneným orgánom, z ktorej je zjavné, že sa splnila podmienka alebo že oprávnený splnil, prípadne zabezpečil splnenie vzájomnej povinnosti, a ďalej, či sú splnené všeobecné podmienky konania v zmysle § 103 O. s. p.

Exekučný poriadok v znení do účinnosti novely vykonanej zákonom číslo 341/2005 Z. z., t. j. do 31. augusta 2005, v § 37 ods. 4 výslovne stanovil, že prechod povinnosti alebo práva možno preukázať len listinou vydanou alebo overenou oprávneným orgánom, ak nevyplýva priamo z právneho predpisu. Za daného právneho stavu bolo pripojenie takejto listiny procesným predpokladom riadneho návrhu na vykonanie exekúcie. Od účinnosti tejto novely Exekučný poriadok od tejto požiadavky upustil. Len v prípadoch, ak nastali skutočnosti, na základe ktorých dochádza k prevodu alebo prechodu práv a povinností vyplývajúcich z exekučného titulu po začatí exekučného konania, stanovil požiadavku doložiť prevod alebo prechod práv a povinností originálom alebo osvedčenou fotokópiou listiny (§ 37 ods. 3 tretia veta v spojení s § 37 ods. 4 Exekučného poriadku v znení do 30. novembra 2006); od účinnosti novely vykonanej zákonom číslo 585/2006 Z. z., t. j. od 1. decembra 2006 už nevyžaduje predloženie takejto listiny v origináli alebo osvedčenej fotokópie. To znamená, že od 1. septembra 2005 oprávnený nie je povinný preukazovať prechod alebo prevod práva alebo povinnosti, ku ktorému malo dôjsť pred začatím exekučného konania, predložením listiny vydannej alebo overenej oprávneným orgánom, ani predložením jej originálu alebo osvedčenej fotokópie.

Zo systematiky a jednotlivých ustanovení Exekučného poriadku vyplýva, že tento zákon rozlišuje viaceré štádiá exekučného konania. V štádiu, pri ktorom súd skúma, či žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu nie sú v rozpore so zákonom (§ 44 ods. 2 Exekučného poriadku), sa vychádza

z tvrdení oprávneného v návrhu na vykonanie exekúcie a z exekučného titulu. Účastník exekučného konania tvrdí, že došlo k prechodu práv alebo povinností z exekučného titulu, súd neskúma, či prechod skutočne nastal; v tomto štádiu je postačujúce, ak je prechod dostatočne osvedčený okolnosťami vyplývajúcimi zo spisu, vrátane do neho založených (aj len neoverených) fotokópií listín a časti ich príloh. Tým prirodzene nie je dotknutá otázka prípadne neskôr nastolenej potreby dôsledného skúmania (verifikácie pravosti tvrdeného) prechodu práva alebo povinnosti v neskorších štádiách exekučného konania (napr. pri posudzovaní opodstatnenosti prípadných námietok povinného proti exekúcii alebo pri posudzovaní dôvodov pre zastavenie exekúcie).

V prejednávanej veci oprávnená v návrhu na vykonanie exekúcie tvrdila prechod práva z exekučného titulu právnym úkonom a to postúpením pohľadávky zo S., a. s., na V., a. s., a napokon na S., a. s. Oprávnená na preukázanie svojho tvrdenia označila dôkazy - predložila kópie zmlúv o postúpení pohľadávok (vrátane časti prílohy). Pokiaľ sa súdy v danej procesnej situácii, napriek vyššie uvedenému, pri postupe podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku neobmedzili len na to, čo v tomto štádiu exekučného konania mali (a mohli) skúmať ale sa (už) v ňom neprípustne a bez zákonného podkladu zaoberali tým, čo mohli skúmať (až) v neskorších štádiách tohto konania, mal ich procesný postup znaky odopretia spravodlivosti (denegatio iustitiae) oprávnenej a viedol k odňatiu jej možnosti pred súdom konať v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p.

Uvedená procesná vada zakladá vždy prípustnosť dovolania a zároveň je dôvodom, pre ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie zrušiť, lebo rozhodnutie vydané v konaní postihnutom touto procesnou vadou nemôže byť považované za správne. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto zrušil potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu ako aj ním potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1 a 2 O. s. p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O. s. p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 16. decembra 2008

JUDr. Martin V l a d i k, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

